

MITT i LIVET

Västanfors Västervåla församlings tidning

nr 1/10

Frivilligt arbete

Är du kreationist?

Text och tanke läser Jonas Gardells bok "Om Jesus"

Frivillig och arbetsvillig

Det här numret av församlingstidningen Mitt i livet handlar om frivilligt arbete. Tänk så många som ger av sin tid och sitt engagemang för att glädja någon annan. Det skulle Jesus också göra. Jesus idag kan faktiskt vara en syföreningstant! Vi vill lyfta fram alla dessa vardagshjältar.

Man kan vara engagerad på olika sätt; i en förening, i något projekt eller bara ha en vilja att bidra med det man kan hur mycket eller lite det än är. Att vara engagerad i en förening eller grupp innebär även gemenskap, och många finner glädje i att göra något tillsammans med andra. Var finns drivkraften i det frivilliga engagemanget är en central fråga, som vi har ställt till några frivilliga medarbetare i Fagersta.

Det finns i USA en rad studier som visat att den som engagerar sig ideellt också främjar sin egen hälsa. År 2007 sammanfattade AmeriCorps i en rapport resultatet av tidigare forskning. Studien visar att det finns ett starkt samband mellan organiserat frivilligt arbete och en bra hälsa. De frivilliga (ibland kallas de volontärer) har en lägre dödlighet, bättre rörlighet och lägre grad av depressioner än de som inte arbetar frivilligt. När man jämförde olika åldersgrupper fann man att särskilt pensionärer mår bättre av att engagera sig ideellt.

Men det är samtidigt viktigt att tänka på att inte överutnyttja de frivilliga.

Ersta Sköndals högskola har gjort en undersökning om hur frivilligt arbete har förändrats sedan 1992. Lars Svedberg, professor och projektledare, berättar att det frivilliga arbetet är stort i Sverige och mycket stabilt. 48 procent av de 14 000 personer som har intervjuats per telefon säger sig ha gjort frivilliga insatser under föregående år.

Alla frivilliga insatser i Sverige motsvarar 400 000 helårsarbeten. 88 procent av de som ägnat sig åt frivilligt informellt arbete är medlemmar i någon organisation.

Foto: Magnus Aronson

Åldersgruppen 30–44 år är mest aktiva när det gäller frivilligarbete, bland annat genom ett stort engagemang för barnen. Det ideella engagemanget fortsätter att öka bland de äldre, framförallt i åldersgruppen 75–84.

De som gör flest insatser är heltidsarbetande; yngre medelålders, högutbildade, heltidsarbetande med barn utanför storstadsområdena. Den som gör mycket gör mer – det sk kumulativa medborgarskapet. Vi ärver vårt ideella engagemang och intresse från våra föräldrar.

Det är idrottsrörelsen, sociala och kulturella organisationer, facket och föreningar för boende som har mest frivilligt engagemang. Sex procent av den vuxna befolkningen gör en insats i en religiös organisation - något fler kvinnor. Män är överrepresenterade i idrottsliga sammanhang, men kvinnorna är på frammarsch.

Cecilia Kjellin Eriksson, redaktör

Aktivitaternas fem i topp-lista (2009 års studie)

Sport och fritid	20%
Välfärd (inkl. pensionärsföreningar)	15%
Boende	8%
Kultur	5%
Fackföreningar	4%

Källa: SCB nr 4-09

Barbro vill dela med sig

Barbro Ljunggren är en aktiv frivilligarbetare i församlingen. Hon är med i både besöksgruppen och i packgruppen som gör babypaket till mödrar i Angola. Som värdinna i Brukskyrkans kafé jobbar hon en dag i veckan, där hon också regelbundet hjälper till vid sopplunchen.

– Livet ska man ta vara på och hjälpa andra när man kan. Själv har jag haft det ganska bra, och jag vill gärna dela med mig av min glädje och min livserfarenhet så länge jag orkar. Alltid gläder det väl någon, säger Barbro.

Värdinna i Brukskyrkan

I tio års tid har hon fungerat som värdinna i Brukskyrkans kafé och hjälpt till vid soppluncherna.

– Jag tycker om att vara i Brukskyrkan och snacka med lite folk. Det är så roligt med människor. Jag får så många fina intryck när jag möter andra, säger Barbro.

Deltar i besöksgruppen

I församlingens besöksgrupp är hon ganska ny. Besöksgruppen består av ett tiotal frivilliga som besöker fagerstabor som är ensamma eller sjuka. Gruppen träffas en gång i månaden då de får utbildning och handledning av en av församlingens diakoner. Barbro besöker regelbundet en före detta arbetskamrat som blivit dement.

– Jag brukar passa på att titta in när jag är ute och promenerar. Kanske hamnar jag där själv en gång, funderar hon.

Packgruppen gör babypaket

Packgruppen träffas på Lindgården varje torsdag eftermiddag. De syr och stickar filtar, tröjor, mössor och sockor till babypaket som de tillverkar. Babypaketerna packas och skickas via Brödet och fiskarna till Angola där de delas ut till nyförlösta mödrar.

Barbro är också med i Röda korsets packgrupp, som träffas en gång i månaden. I perioder hjälper hon även till i Röda korsets second hand-butik Kupan.

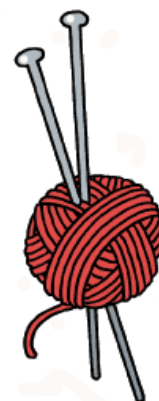

Barbro Ljunggren är en positiv person som tycker att man inte ska gräva ned sig i det förflutna utan försöka se framåt.

Text och foto: Cecilia Kjellin Eriksson

Packgruppen behöver garn!

Packgruppen tar tacksamt emot garn och garnrester för tillverkning av filtar, tröjor, sockor mm till babypaket. Lämna in på församlingsexpeditionen på Lindgården tel 0223-434 00.

Sy för livet

Två gånger i månaden träffas ett gäng glada syföreningstanter på Lindgården. Det är Åvestbo sykreets det handlar om. När jag besöker dem denna dag är där tio personer. De är alla pigga och alerta trots att de påstår att medelåldern är *väldigt* hög. Jag blir ombedd att gissa hur hög men väljer att avstå, det kan ju bli lite fel. Nestor i gänget med flest tjänsteår är Elly Strand.

Allt man syr, stickar, broderar, kort sagt tillverkar med flinka fingrar, ska sedan säljas vid syföreningsauktionen som går av stapeln varje år, i slutet av november och alltid på en måndag. Men allt säljs inte med klubbslag av auktionisten Henrik Rydberg; en del blir också priser i olika lotterier som också anordnas i samband med auktionen. Tyvärr händer det ibland att buden på de sydda alstren blir så pinsamt låga att man väljer att köpa tillbaka sitt alster och det känns kanske inte så roligt. Men trots det brukar denna kväll inbringa uppemot tio, elva tusen kronor som oavkortat går till Svenska kyrkans internationella arbete.

Jag undrar vad som är roligast att sy och sticka och det verkar vara vantar, sockor, pulsvärmare och dukar men då ska det helst vara med något slags julmotiv. Dels är de vackrast men de brukar också betinga högre priser.

Damerna medger gärna att det stora mervärdet med att vara syföreningstant är gemenskapen man har med varandra. De har lite koll på varandra också. Skulle det vara så att någon inte dyker upp tar man kontakt med vederbörande och kollar upp så att hon inte ligger sjuk eller kanske behöver hjälp av något slag.

Jag undrar om de inte sjunger någon psalm eller läser någon bön när de träffas. Det gör de inte men de berättar att de avslutar varje gemenskap med att tillsammans läsa psalmen 730 "Må din väg gå dig till mötes..." som från början är en traditionell irländsk bön.

En gång om året gör sykretsen också en liten resa där kyrkoherde Henrik Rydberg brukar följa med. Senast det begav sig begav de sig till Grängesberg där de besökte Cassels konserthus och efteråt intogs middag på den intilliggande herrgården. Efter det åkte de vidare till Grangärde kyrka och på

hemvägen blev det lite shopping på Grangärde Musteri. Ingen dålig utflykt av några damer som vill kalla sig äldre...

Kyrkoherden brukar också vara med ibland på träffarna på Lindgården. På frågan om han brukar sy något är svaret lite tveksamt, men jo, han har väl försökt någon gång. Men om vissa saker man säljer på auktion säljs för skamligt låga summor skulle vissa saker som kyrkoherden knåpat ihop vara osäljbara berättar damerna och fnissar vid blotta tanken.

Damerna i Åvestbo syförening skulle gärna se att fler kom till dem och var med i gemenskapen. Många tror kanske att man måste vara fullfjädrat sy-proffs för att vara en syföreningstant men så är det absolut inte, säger de samstämmigt. Det viktigaste, betonar de än en gång, är gemenskapen och att ha roligt tillsammans. Men kan man svänga ihop en vacker julduk med lite tomtar så är det en bonus.

Text och foto: Staffan Riddersporre

Fasteinsamlingen 2010

Vatten är grunden för allt liv!

Ge en gåva
90 0122-3 Pg
900-1223 Bg

Svenska kyrkan
INTERNATIONELLT ARBETE

Foto IKON

2010-års fastekampanj pågår från fastlagssöndagen den 14 februari till påsksöndagen den 28 mars. Temat för fastekampanjen 2010 är liksom året innan klimatet med fokus på vatten, som grunden för allt liv och därmed vårt viktigaste livsmedel.

2010 lyfts särskilt det omfattande och viktiga arbete fram som Hela världen, Svenska kyrkans internationella arbete gör, runt om i världen. Ett arbete för att förebygga katastrofer som relaterar till vatten – både översvämningar och torka.

En av konsekvenserna av katastrofer är minskad tillgång till vatten eller rent vatten. Detta försämrar skördar och minskar många människors möjlighet att försörja sig och äta sig mätta. Det är de fattigaste och mest utsatta som drabbas hårdast. Klimatförändringarna är en fråga om tillgång till vatten, hunger och överlevnad. Svenska kyrkan står på de utsattas sida. Klimatfrågan är en global rättvisefråga.

Fastekampanjen handlar om att samla in pengar till Hela Världen, Svenska kyrkans internationella arbete. Dessutom ska fastekampanjen bidra till att lyfta fram Svenska kyrkans omfattande arbete med klimat- och vattenfrågor.

Dessa aktiviteter ordnas i Västanfors Västervåla församling i samband med fasteinsamlingen:

Modevisning

tisdag 13 april kl 19 på Lindgården

Inträde: 150 kr inkl förtäring, dricka och kaffe. Biljetter säljes av medverkande affärer och på Lindgården. Förförköp. Vinster skänkta av affärerna utlottas på biljetterna. Lottförsäljning från kl 18.

Tedans

med Danzant

onsdag 28 april kl 14-17 på Lindgården

Pris: 70 kr inkl fika. Vi säljer lotter med fina priser.

Överskottet går till Hela Världen – Svenska kyrkans internationella arbete.

Prästerna har sålt prästost, och frivilliga medarbetare har skramlat bössa på stan och sålt lotter och fastlagsris.

Beth Söderkvist var en av deltagarna i internationella gruppen som är med och tillverkar fastlagsris till förmån för Hela Världen – Svenska kyrkans internationella arbete.

Margit och Stig jobbar i Korskyrkans second hand-butik

Först tycker inte Margit och Stig att jag ska prata med dem. De som är så gamla kan väl inte ha något intressant att säga, tror de. Men jag lyckas övertyga dem, kanske med motiveringen att det antagligen är mer spännande att prata med de "gamla", som har mer erfarenheter i livet än de unga. Makarna Ekström är otroligt pigga och vitala och utstrålar en smittsam positiv energi. Jag tror knappt mina öron när de berättar hur gamla de är: Margit är 84 år och Stig är 88 år. Paret har verkligen tagit väl hand om varandra under sitt äktenskap som till våren fyller 60 år och då ska de självklart fira diamantbröllop.

Korskyrkans butik varje vecka

Varje onsdag förmiddag tillbringar Margit och Stig i Korskyrkans second hand-butik Hörnan Bra & Begagnat. Där tar de hand om saker som folk lämnar in. Elektriska prylar kollas så att de fungerar, smutsiga kläder tvättas och till och med stryks, dammiga saker dammas av osv. Margit säger att hon brukar tillbringa ca en och en halv timme i veckan vid strykbrädan. Stig ser sig själv som springpojke. Han ger ett handtag där det behövs i butiken. Visst är de gamla båda två och orkar inte ta i så hårt längre, säger de, men man kan alltid göra något.

En viktig plats i butiken är kaffehörnan. Vid de små runda kaféborden kan den som vill sitta och ta sig en kopp kaffe med dopp eller bara ta igen sig. Väggarna pryds av tavlor som människor skänkt och som nu är till försäljning, och där står till och med ett piano som man kan spela på om man känner för det. Fikat är gratis men man får gärna skänka en slant som går till något av projekten som Korskyrkan driver. För många av kaffegästerna är det inte kaffet som är viktigt, utan mötena och samtalen med de frivilliga som jobbar i butiken. Både Margit och Stig känner att de kan göra en stor insats där. Att finnas till hands för den som behöver någon som lyssnar är väldigt viktigt. Det finns människor som kommer till Hörnan enbart av den anledningen, att få slå sig ner i kaffehörnan och prata.

Kallelse från Gud

När jag frågar varför de valt att arbeta frivilligt för att hjälpa andra, var drivkraften kommer från, är svaret rakt och enkelt: för dem båda är det en kallelse från Gud. Margit visste redan som liten att hon ville hjälpa människor i nöd och hon ville speciellt hjälpa barn. 1957 tog Margit och Stig sina två små barn och klev på båten till Brasilien för att arbeta som

missionärer. Det blev en mycket dramatisk båtfärd för båten började brinna ute till havs. Lyckligtvis överlevde alla passagerare och de blev räddade efter sex timmar i en livräddningsbåt, men alla deras ägodelar försvann i vattnet.

34 år som missionärer

I 34 år vigde makarna Ekström sina liv åt att missionera och arbeta socialt i Brasilien. Ett stort projekt som de båda startade var ett barndaghem i en slumstad utanför Brasília. Där lämnade mödrar sina barn under dagarna medan de var på arbete och tjänade ihop pengar till familjen. Om inte barndaghemmet hade funnits så hade dessa barn med största sannolikhet blivit gatubarn och levt ett grymt liv på gatorna i slummen. Tack vare Margits och Stigs insats har många av dessa barn klarat sig bra i livet och återkommit till dem som vuxna för att visa sina framgångar.

Trots att de lämnade Brasilien 1991 har de fortfarande kontakt med alla sina projekt och ser att deras insatser för många år sedan, fortfarande bär frukt. Behovet av hjälp ute i världen är enormt men Margit och Stig vet att det blir en förändring och att det går framåt. Det spelar ingen roll att det de gör är som en droppe i havet, det gör

Margit och Stig Ekström arbetar ideellt i Korskyrkans second hand-butik Hörnan Bra & Begagnat.

ändå sitt till. Det skänker dem båda en stor glädje att få hjälpa och intressera sig för andra människor och visa omtanke. De tycker att det är så fantastiskt att få vara med och göra en förändring.

Dottern bor i Brasilien

Nu för tiden är det enkelt att hålla kontakt med Brasilien och få information om hur projekten utvecklas. När paret var där var det endast per brev man kunde hålla kontakt med sina nära och kära hemma i Sverige. I dag har det gått så långt att Margit och Stig har en dator i hemmet. Den använder de bland annat till att "skypa" med dottern som bor i Brasilien.

När Margit och Stig fick höra att Korskyrkan planerade att öppna

en second hand-butik i Fagersta ställde de sig mycket positiva till det. De var med och startade butiken och 2004 slogs portarna upp för första gången. Butiken är öppen onsdag och lördag och varje dag kommer det ca 100 betalande kunder. En del av intäkterna går till många projekt som Margit och Stig har startat. Paret tycker att det är ett otroligt bra team som jobbar i butiken med allt som det innebär. Som kund ser man inte allt bakomliggande arbete, från att en sak skänks till att den finns till försäljning i butiken. Men teamet har delat upp sysslorna så att det passar alla bra.

– Sen är det ju en väldigt fin gemenskap, bara det gör det värt att komma hit, säger Stig. Att sitta

hemma går ju inte, då skulle man snart dö.

När jag går från Hörnan Bra & Begagnat är jag så glad att jag lyckades övertyga Margit och Stig att prata med mig. Det var länge sedan jag träffade människor med sådan positiv energi, som smittade av sig rejält. Att få höra en liten gnutta av deras livs berättelse var som en högläsningssaga vid fruktstunden. Att de har gjort och gör en insats för mänskligheten betvivlar jag inte en sekund. Jag hoppas verkligen att de får tillbringa många fler onsdagar i Hörnan och finnas där för dem som behöver dem.

Text och foto: Marianne Paby

Sopplunch i Brukskyrkan

Gun-Britt Thyrell arbetar ideellt i Brukskyrkans kafé och vid sopplunchen.

Sopplunch serveras i Brukskyrkan varje onsdag kl 12. Efter en enkel middagsbön i kyrksalen serveras soppa för 30 kronor. Mellan 20 och 30 personer kommer till sopplunchen varje vecka. Den här dagen serveras en god rotfruktssoppa.

Margareta, som är själva soppkocken, berättar att hon har kokat soppa till församlingens soppluncher i 17 år.

– Vi brukar ha roligt och skoja med varandra medan vi kokar soppa, skrattar hon och klappar extrahjälpen Hayacin på axeln.

Gun-Britt Thyrell håller med.
– Det är en fin kamratskap här, och det är ett bra sätt att komma ut, sä-

ger hon. Den sociala biten är viktig när man är ensamstående.

Gun-Britt är en av sex frivilliga medarbetare som brukar hjälpa till vid soppkokningen i Brukskyrkan på onsdagarna. Hon fungerar även som värdinna i Brukskyrkans kafé vissa dagar, och det händer att hon blir tillfrågad om att hjälpa till också vid andra evenemang i församlingen. Ett exempel är modervisningen på Lindgården, som arrangeras till förmån för Svenska kyrkans internationella arbete, då Gun-Britt kommer att vara med och hjälpa till med serveringen.

– Det är roligt när det man gör är uppskattat, tycker Gun-Britt, och berömmar församlingens diakoner

som ordnar en resa för de frivilliga medarbetarna varje år. Några gånger per termin är det också frukost med föredrag för de frivilliga, och det värdesätter hon högt.

Gun-Britt är också engagerad i kommunens frivilligcentral på Malmen. Hon fungerar som värdinna när det är underhållning på Malmen, och det händer att hon följer någon av de boende till ett läkarbesök.

– Det ger väldigt mycket! De är så tacksamma, säger hon när jag ber henne att förklara varför hon är frivilligt engagerad på olika sätt.

**Text och foto:
Cecilia Kjellin Eriksson**

Röda korsets butik Kupan

När jag kommer in i Röda Korsets second hand-butik Kupan är det lugnt och stilla. Ett par kunder går runt i butiken och letar fynd. Det är lätt att göra fynd, för det är halva priset på alla kläder i hela butiken. Jag hjälper faktiskt en kvinna att hitta ett par termobyxor. Hon ska till Romme nästa dag med sitt barnbarn men har inga varma byxor. Hon gör verkligen ett fynd. Ordinarie pris på byxorna är 25 kronor!

Alf organiserar böckerna.

Pia ansvarar för kläder och annat som lämnas in i butiken.

Vid ett bord i ett hörn av butiken sitter Pia och Alf. När jag frågar om jag kan få prata med dem säger de ja direkt. De berättar att de gör allt i butiken. Pia ägnar sig mest åt att ta hand om kläderna och stå i kassan, och Alf får till sin stora glädje ägna sig åt sitt stora intresse böcker. För Alf och Pia är det bara positivt att arbeta frivilligt.

Alf vill göra nåt meningsfullt

Alf har gått i pension och känner att han behöver göra något meningsfullt. När han för ett år sedan hörde att Kupan behövde folk i butiken, gick han dit och erbjöd sin hjälp. Han fick fria händer med böckerna och började direkt organisera dem. Det var en förskräcklig oreda och tog en massa tid i anspråk. Från början hade han tänkt vara i butiken någon dag i veckan, men det var så intressant att det blev varje dag. Han ville få ordning på bokavdelningen och idag får

han beröm av kunderna för sitt gedigna arbete. Den som behöver hjälp med att hitta en bra bok kan utan tvekan fråga Alf om råd.

– Jag kan mycket om författare och dess genrer, säger han blygsamt, och det är så roligt att träffa folk. Alf är medlem i Röda Korset och han känner att han hjälper till med något som går till välgörande ändamål.

Pia tar hand om kläderna

Pia kom till Fagersta från Blekinge för ett och ett halvt år sedan. Hon är hemmafru och har fem barn. I augusti förra året började hon jobba i Kupan. Hon är i butiken en till två dagar i veckan. Förutom kläderna tar hon även hand om annat som lämnats in. Det ska sorteras, en del kläder tvättas och stryks och så prismärker hon varor. Pia tycker om att hjälpa till och känna att hon gör något. Det betyder också mycket att hon får träffa människor.

– Både personalen och kunderna i butiken är jättehärliga, tycker hon. Många som kommer till Kupan är i behov av att få prata med någon. En del bär på så mycket som de bara måste få ur sig och behöver någon som lyssnar. Andra ber om råd eller hjälp. Man kan lätt tro att det bara handlar om sorg och elände, men många delar även med sig glädje.

Butiken fylls av folk

Mitt i vårt samtal måste Pia rusa iväg i ett ärende. Jag fortsätter att prata med Alf och när jag lite senare ser mig omkring i butiken är den fylld av folk som går runt och tittar. Jag känner att jag börjar bli i vägen, att Alf har viktigare saker att göra än att prata med mig. Det är dags för mig att gå och när jag har plockat ihop mina saker står Alf redan i kassan.

Text och foto: Marianne Paby

Från Kurt Åkerlind till Gustaf Adolf Reuterholm

Att släktforska är att jaga efter sin historia och en svunnen tid. När man gick i skolan var historia mest kungar och krig, medan släktforskning är historien kring det vanliga folket.

Text och foto: Lena Bylund

– Hur levde folk? Hur hade de det? Vad hände då? Vad fanns det för ”skyddsnät” om en man eller fru skulle gå bort? Vem tog hand om barnen? säger Lennart de Canésie.

Att börja släktforska innebär inte att rusa i väg till första bästa arkiv för att lusläsa gamla luntor. Dels finns mycket digitaliserat, dels står arkiven kvar där de står och dit är det inte bråttom. I stället gäller det att få fram så mycket uppgifter som möjligt om slakten *innan* du gör ditt första arkivbesök. Leta bland gamla papper, pärmar och kartonger, eller fråga äldre släktingar om du har sådan tur att de fortfarande lever! Kanske har de några uppslag eller funderingar att börja nysta i. Gamla fotografier kan till exempel innehålla en hel massa information; var är kortet taget till exempel?

Det är vår egen historia

Släktforskning handlar om vår egen historia. Att lära känna oss själva genom att återskapa och ge det förflutna liv. Alla har två föräldrar, som i sin tur har två föräldrar och såvidare i hundratals generationer bakåt. Alla dessa människor har haft en livsavgörande betydelse i våra liv; annars hade vi helt enkelt inte funnits!

– Historien visar oss hur nära vi egentligen är det som varit – och hur nära vi står varandra. Jag och Lennart trodde ett tag att jag var släkt med Lennarts fru, men efter lite forskande visade det sig att så är det inte, berättar Kurt Åkerlind.

Kurt har kungligt blod

Ibland kan vår egen historia på ett oväntat sätt leda oss rakt in i den svenska kungahistorien. Det var vad som hände Kurt Åkerlind, när han hade släktforskat i några år. Då visade det sig nämligen att han är släkt med Gustaf Adolf Reuterholm, som år 1778 blev kammarherre hos drottning Sofia Magdalena, och därmed nära vän med hertig Karl, och efter mordet på Gustav III år 1792 blev Gustaf Adolf Reuterholm Sveriges regent. Han regerade landet i en tid av polisvälde med censur och förföljelse av misstänkta intellektuella, och när Gustav IV Adolf blev myndig lämnade Reuterholm landet i onåd för att tillbringa sina följande år på kontinenten under namnet Tempelcreutz.

Släktforskning är väldigt brett, och har starka band med bygdeforskning, och både Lennart de Canésie, Lasse Ekegren och Kurt

Åkerlind har flera gånger besökt ställen där deras förfäders gårdar har legat.

Hur långt tillbaka man kan komma är givetvis olika från person till person, och beror mycket på tålamod.

– Kurt har haft tur, säger Lasse Ekegren, och både Lennart de Canésie och Kurt Åkerlind själv håller med. Hans släkt består av många präster och adel, och där finns mycket dokumenterat. Av mina förfäder var de flesta smeder, och Lennarts släkt bestod mest av torpare, säger han.

Intresset har ökat

– Att intresset kring släktforskning har ökat märks tydligt, säger Lennart de Canésie. Förr hade vi kanske runt tio deltagare på våra kurser, nu är det 25!

De tror att det nyvaknade intresset delvis kan komma sig av den serie om släktforskning som SVT har sänt. TV-tittarna fick följa ett antal kändisar, som alla fick hjälp med att forska kring sina förfäder.

Förra året hjälpte Lasse Ekegren, Kurt Åkerlind och Lennart de Canésie, Västanfors-Västervåla församling att leta reda på kontaktinformation till de församlingsbor som konfirmerades för 50 år sedan.

Var kan man leta?

Kyrkböcker (som numera förvaras på Landsarkivet i Uppsala)
Husförhörlängd
Ministerialöckerna (dop, konfirmation, vigsel, död, begravning)
Bouppteckningar
Föreningsarkiv
Bruksarkiv
Företagsarkiv
Domböcker
Mantalslängder
Kommunens arkiv
Militära källor
Tidigare släktforskning, men kom då ihåg att vara källkritisk!

Vill du veta mer om släktforskning?

Kontakta:
Kurt Åkerlind tel 0223-154 81

Släktforskarna hjälper gärna till att släktforska när någon kört fast eller vill ha råd och hjälp. De erbjuder även kurser.

Är du kreationist?

I huvudet på en prästkandidat...

Är du kreationist? Frågan, som ställdes av en äldre släkting, gjorde mig både häpen, fundersam och beklämd! En kreationist, för den som inte vet, är en person som tror bokstavligt på Första Mosebokens skapelseberättelse, alltså att Gud skapade himmel och jord och allt levande, under sex intensiva arbetsdagar (den sjunde vilade han). En kreationist tar helt avstånd från Darwin och evolutionsteorin.

Min släkting, som ju känt mig sedan barnsben, trodde kanske att bara för att jag har valt prästyrket så måste jag tro på allt som står i Bibeln, bokstavligt? Jag är ändå väldigt glad att han vågade fråga, så att jag bestämt kunde svara: ”Nej, jag är verkligen ingen kreationist!” Jag ser på Bibelns skapelseberättelser som ett slags mytiskt berättarstoff som, då de skrevs ner, hade ett visst historiskt värde för läsaren, men som idag, av det stora flertalet forskare, ses som just mytologiskt material. Ett tidigt sätt att försöka förklara världens tillkomst. Själv stöder jag förstås till fullo teorin om the Big Bang, Darwin och hans evolutionsteori. (Nåja, möjligen lägger jag till någon aspekt om att Gud hade ett litet finger med i spelet under själva processen.)

Men frågan jag fått gjorde mig fundersam. Tror inte människor i allmänhet att en präst kan omfamna både naturvetenskap och teologi? Upplysningstiden (1700-1800) förändrade människors uppfattning om världen, Gud och mänskligheten på ett alldeles fundamentalt sätt.

Foto: Magnus Aronson

Ända fram till 1500-talet ansågs världen vara platt, omgiven av kaosvatten och himlavalvet spände som en slags genomskinlig tältduk över alltihop. Gud, skaparen, befann sig bortom himlavalvet; fjärran, onåbar, transcendent. Copernicus lärde oss att jorden är rund och upplysningstidens naturvetenskapliga boom fick oss att inse att jorden bara är en av många planeter i ett enormt universum. Och människan, som tidigare varit "Guds avbild" eller "skapelsens krona" blev plötsligt sedd som förnuftig, rationell och självständig. Universums tillblivelse hade tagit flera miljarder år och Gud nämnades inte alls i sammanhanget. Gud blev överflödig som förklaringsmodell för såväl världens som mänsklighetens uppkomst.

Men Gud dog inte för det. Människans nyvunna tro på naturvetenskap och teknik räckte trots allt inte till för att förklara allt i världen. Någon dimension fattades om man såg på världen som endast logisk och rationell. Världen blev helt enkelt för trist. Någon liten gudomlighet tyckte man sig trots allt kunna finna.

Under 1900-talet försökte man sig på att ge fenomenet Gud olika funktionella förklaringar. Sigmund Freud till exempel, förundrades över att människan så envist höll fast vid en gudstro trots naturvetenskapens, teknikens och medicinens landvinningar. Enligt honom var Gud endast ett uttryck för dolda trauman i vårt undermedvetna. Karl Marx hade en annan teori, nämligen att Gud var människans flykt undan de negativa effekterna av ett orätt-

vist klassamhälle. Marx var den som myntade uttrycket "religion är ett opium för folket".

Men trots alla försök att förklara eller rationalisera bort Gud, så vägrar Gud att dö.

I Svenska Dagbladet läser jag, den 23 februari, första delen i en artikelserie om "Guds återkomst". (Wow - vilken rubrik, låter som en actionfilm!) Där står att vi svenskar är det folk som organiserar oss minst i religions- och trossamfund jämfört med *alla* andra länder i världen. Men detta faktum till trots är vi svenskar det folk som sätter ord på en helt ny form av gudssyn, präglad av det individsamhälle vi lever i. Gud är inte längre en Gud "bortom", nej Gud är nära, inom oss, runt oss, Gud är kärlek och ljus, vårt eget sammanhang som vi kan relatera till, luta oss mot och låta oss bäras av. Denna tankegång har länge varit rådande inom Svenska kyrkan, Västerås stift och vår egen församling. I dagens morgontidning kan vi alltså läsa att budskapet nått ut!

Men vi står ändå mitt i en ny brytningstid där vi måste göra upp med gamla kyrkliga dogmer som fastställdes i en tid när jorden fortfarande var platt. Vi måste till exempel läsa Bibelns texter med historikerns glasögon. Gick Jesus på vattnet? Nej alldeles säkert inte, vår kunskap om ytspänning motsäger detta, men berättelsen visar kanske på något annat, nämligen att om man inte vågar lita på att livet bär, så blir livet lite osäkrare, lite fattigare. Vi får en bild, en metafor för att livet bär om man vågar tro att kaosmakterna (som vattnet symboliserade) kan övervinnas.

Så snart är det påsk och i kyrkan firar vi kristendomens stora triumf, uppståndelsen, Guds seger över döden. Men hur ska vi se på den? Börjar Jesus leva igen, fysiskt, trots att han dött? Nej, det talar emot allt vi idag vet om dödens natur. Men finns det andra sätt att se på uppståndelsen då? Ja, jag vill gärna se också denna berättelse ur historikerns perspektiv. Jag tänker att Jesus dog för att han var en upprorsmakare, han avrättades och gick samma öde till mötes som så många andra "obekväma sanningssägare" (profeter) i sin tid. Men som förebild och vägvisare vägrar han dö. Ännu 2000 år efter sin död har han något viktigt att säga oss. En mycket tydlig bild av odödlighet om du frågar mig!

Nya tider kräver nya tankar om Gud. Så har det varit genom kristendomens historia. Och jag har inga färdiga svar. Men det är märkligt att människors förutfattade meningar (mina egna inkluderade) om vad en präst "bör tro" fortfarande är så fastnitade i den gamla stelbenta kyrkotraditionen. Här har vi fortfarande en del jobb att göra. Vi måste våga fortsätta arbetet med att finna nya uttrycksformer för en teologi som tar hänsyn både till människans förnuft och till hennes längtan efter det gudomliga. Jag ser fram emot att fortsätta leta efter nya, spännande, inspirerande svar på existentiella frågor och jag ser fram emot att, i en ny roll, få vara med om att forma ett stycke av vår tids kyrkohistoria.

Katarina Frisk, teol.stud

Text & tanke

läser Jonas Gardells bok "Om Jesus"

Litteratur- och samtalsgruppen text & tanke läser just nu Jonas Gardells bok "Om Jesus". Några i gruppen tycker att boken är jobbig att läsa och svår att förstå, men samtidigt deltar de med intresse och engagemang i diskussionen när gruppen träffas på Lindgården en kväll i februari. Här följer en del av deras samtal. Stämningen är familjär med många skratt mellan allvarliga funderingar. Att alla får komma till tals och att allas åsikter respekteras är viktigt i gruppen.

De sista tio kapitlen i boken handlar om påskveckan, och deltagarna har läst kapitel 18 och 19 till den här kvällen. Elly har gjort flera noteringar i sitt skrivblock och hon väljer ut ett ställe i Gardells text som hon inte förstår. Hon läser högt ett stycke på sidan 203.

Historisk skildring eller inte?

"Vad man framförallt är oense om är i vilken grad skildringen av Jesu lidande och död är baserad på textställen i Gamla testamentet med vilkas hjälp evangelisterna har skapat och utvecklat sina berättelser..." "...Eller kan passionsberättelserna i evangelierna faktiskt i mycket större utsträckning skildra ett historiskt skeende som evangelisterna sedan bara finner mer eller mindre långsökt bekräftade i olika skriftställen när de söker i de heliga texterna?"

Prästen och samtalsledaren Li Lundeberg föreslår att gruppen tittar på ett exempel i Psaltarens 22:a psalm, vers 22 :

"De delar mina plagg emellan sig – de kastar lott om mina kläder." Gardell menar att det går att ställa denna fråga till oss läsare:

Återger Markusevangeliet *ett historiskt minne* av att soldaterna verkligen kastade lott om Jesu kläder- och att evangelisten sedan sökt efter ett bibelställe som så att säga förutsäger detta (vers 22 i Psaltaren)?

Eller sker det omvända: att evangelisten *först läser vers 22* i Psaltaren och därefter utformas berättelsen om hur soldaterna kastar lott om hans kläder?

Gardell menar att det finns flera möjliga förklaringar till hur och varför berättelsen har kommit till. Flera möjligheter är faktiskt tänkbara.

Elly känner sig vilsen av att det finns flera möjligheter, men Monica håller inte med. Hon tycker att det finns en frihet i att kunna tolka texten på flera sätt. Michael menar att evangelietexten säkert inte ordagrant återger själva händelseförloppet, utan att det är en bild för något annat.

Bibelläsning kräver förförståelse

Li menar att man behöver en viss förförståelse för att kunna tolka bibelns texter på ett klokt sätt. Det är viktigt att komma ihåg att Bibeln bygger på olika texttraditioner. Bakom varje evangelist finns olika texttraditioner, ibland bygger de vidare på varandra men framförallt utgår de från texter som vi återfinner i vårt Gamla Testamente

(GT). Jesus var också skolad i GT även om, betonar Gardell, det inte är alls självklart att Jesus kunde läsa. På Jesu tid hölls berättelserna levande genom den muntliga traditionen.

Jesus är tandlös och skallig

Tidigare i boken beskriver Jonas Gardell Jesus som en skallig kort man i 40 års-åldern utan tänder. Det är inte precis så som vi är vana att se Jesus avbildad, men med tanke på hur livet såg ut på Jesu tid, är det troligt att den bilden är mer sann än en bildskön ung man som vi ofta möts av på vackra altartavlor i svenska kyrkor. Titta bara på altartavlan i Västanfors kyrka!

Samtalet går vidare kring det som hände vid själva korsfästelsen. När han hängde på korset lär Jesus ha sagt: "Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?" Mats funderar om det överhuvudtaget är tänkbart att han sa något alls när han var uppspikad på ett kors. Det måste ha gjort fruktansvärt ont.

Månglarna drivs ut ur templet

Längre fram i boken skriver författaren om när Jesus drev ut månglarna ur templet, och han lyfter fram en hypotes om varför Jesus gjorde det. Det var en symbolisk handling, menar han, för att få slut på offerkulten som kom från Gamla Testamentet. Till templet i Jerusalem kom hundratusentals personer under påskan för att offra, enligt den judiska traditionen. I templet såldes ett stort antal lamm

som slaktades på plats och offerades. Man kan föreställa sig lukten och mängden blod från tusentals slaktade djur.

Vad betyder då den här berättelsen? Li uppmanar deltagarna att läsa bibeln som detektiver, och måla upp flera tänkbara scenarier. Hon tycker om Gardells jordnära resonemang där han menar att Jesus ville få slut på offer-riterna. Påskan med Jesu offerdöd skulle ta över allt offerande.

Handel med avlatsbrev

Erna associerar till asatro. Där finns också offerandet, så det fanns ju kulturellt redan före Jesu tid. Karin sticker då och då in en klargörande fråga. Li gör en koppling till handeln med avlatsbrev, som också var en form av offer. På Luthers tid förekom handel med avlatsbrev; man skulle helt enkelt köpa sig förlåtelse för sina synder. Li drar kopplingen ännu längre till dagens miljödebatt och möjligheten att köpa utsläppsätter för flygresor. Det är också en sorts offer-rit för att lätta sitt samvete och bli förlåten.

Lars och Li kommer att tänka på den gamla syndabekännelsen som börjar: "Jag fattig, syndig människa som i synd född i alla mina dagar..." och de är glada för att den inte används i gudstjänsterna numera.

Plats för livsfrågor

Lars är agnostikern som tycker att han får utrymme för sitt tvivel i den här samtalsgruppen. Han menar att han trots att han inte är troende inte kan vara utan kyrkan som mötesplats för människor med andliga behov, och som plats för existentiella frågor. När Lars får uppgiften att läsa högt ett litet stycke säger han glad att det var ord som han verkligen instämmer i. Texten Lars läser avrundades med orden "övertygelse är ett psykologiskt tillstånd som inte med nödvändighet har något med objektiv sanning att göra".

Li för in diskussionen på dopet. När vi döps är tanken att vi blir införlivade i Jesu död och uppståndelse. Dopet är personligt kopplat till varje person och det finns plats

för alla att säga ja eller nej till den kristna trons budskap.

Boel gör en reflektion kring resonemanget om det renande i dopet och skillnaden mellan Svenska kyrkans barndop och vuxendop i frireligiösa samfund.

Gardell predikar kärlek

Elly lyfter fram att Jonas Gardell ofta poängterar att Jesus predikar kärlek och inte gör skillnad på folk. Jonas Gardell betonar ofta att kristendomens budskap är att människan skall upptäcka att hon redan är förlåten. Den stora utmaningen blir då menar han: Vad gör vi med vår frihet? Hur brukar vi den? Li påminner om tv-serien "Åh Herre Gud!" en söndagsskola i åtta avsnitt med Jonas Gardell som ciceron.

Kvällens samtal avrundas med en fastepsalm och en välsignelse som alla läser tillsammans. Till nästa gång läser deltagarna ytterligare ett par kapitel och fortsätter gruppsamtalet "Om Jesus".

Text och tanke träffas på Lindgården varannan torsdag kl 17-18.30.
Gruppen har även läst Jonas Gardells tidigare bok "Om Gud".

**Text och foto:
Cecilia Kjellin Eriksson**

Därför är jag medlem i Svenska kyrkan

Mia Burman

– Att vara medlem i Svenska kyrkan känns självklart. Jag har inte funderat på något annat. Kyrkan är ett ställe där både barn och vuxna har möjlighet till en inre utveckling, att kunna växa som person. Vår familj deltar aktivt i kyrkans verksamhet, eftersom det finns mycket för barnen att vara med på. Det är viktigt för barnen att de hittar sig själva.

Mina barn, som är 4 och 6 år, går på förskolan Linden och på Lindgårdsskolan. 4-åringen tar jag med på sångleken på Lindgården på onsdagar och så går han på minimalerna på torsdag-eftermiddagarna. 6-åringen sjunger i barnkören och är på miniorerna på torsdagkvällarna. Vi är ofta med på familjegudstjänsterna i Västanfors kyrka, och eftersom vi bor i Ombenning så brukar vi vara med på familjedagarna i Västervåla kyrka. Det är jättetrevligt och funkar bra för de mindre barnen.

Mia Burman är förtroendevald för POSK (Partipolitiskt Obundna i Svensk Kyrkan) i församlingens kyrkofullmäktige.

Bengt Lindahl

– Jag är inte konventionellt troende, så det är inte på grund av någon bekännelse, utan det finns andra orsaker till att jag har stannat kvar som medlem i Svenska kyrkan. Jag har aktivt tänkt igenom det valet.

Kyrkan vårdar ett kulturarv både i ett historiskt perspektiv och när det gäller själva kyrkobyggnaderna. Framförallt uppskattar jag musiken i kyrkan!

Jag har tre barn som nu är unga vuxna. De har alla haft väldigt stor glädje av kyrkans barn- och ungdomsarbete. De har upplevt verksamheten som väldigt öppen, och det har varit väldigt positivt för dem.

Bengt Lindahl medverkar i referensgruppen för församlingens temakvällar mat&prat.

Långt inne i var människa,
om man tittar riktigt noga,
finns det något.

Om man tar sig tid,
om så bara ett ögonblick.
Damen på bussen, barnet i
parken, fiskhandlaren eller
den småsura tanten i din
trappuppgång....

Det finns överallt, i varje gest,
i varje tanke.

Om man vill.

Om man låter sig höra, se och
vara. Ger sig själv en chans.

Om man ger andra en liten
stund att visa sig, finnas där.

Alla har bråttom, alla ska
någonstans.

Man ska hinna med, man har
listor och måsten att följa.

Men om man bara tog sig tid
att vara still, så skulle alla se.
Det finns där.

För alla, i alla, mot alla och
runt alla.

En del kallar det tro, andra
kallar det öde. Någon säger
Gud, en del har andra Namn.
Många Namn.

Alla är rätt, inget är fel.

Du får kalla det vad du vill,
för det tillhör alla.

Jag brukar kalla det för Livet.

Stina Gustafsson Stålhand

Tio år med kyrkomusik i Västanfors-Västervåla

Tio år känns både som en lång tid och en kort när man tittar i backspegeln. Veldig mycket har hänt både inom gudstjänstliv och körverksamhet, mina ”tyngsta” områden, det har varit ständiga utmaningar och ändrade förutsättningar, men så är väl livet också!

En orsak till att det blev så många år efter vägarna för mig som bor i Möklinta är den alldeles ovanliga, för att inte säga unika, sammanhållningen och gemenskapen bland personalen, en öppenhet mellan alla personalkategorier som minsann inte är en självklarhet i Svenska kyrkan. Alltför ofta sitter vi i våra små grupper av verksamheter och värnar om vårt eget område, både praktiskt och socialt. En annan positiv kraft i Västanfors-Västervåla församling är de modiga, kloka, väl pålästa kyrkopolitiker vi har, också det något att vara stolt och tacksam för som medarbetare, utan partipiskor och gränsdragningar jobbar man för församlingens bästa.

Att få se en verksamhet som kyrkokören växa och utvecklas är en sann glädje för en kyrkomusiker, här har de växt med sina uppgifter och efterhand dragit till sig sångare från när och fjärran. Musikverken vi framfört har blivit allt större och samarbetet med Nora oratoriekör har varit både roligt och gett nya möjligheter.

Barn- och flickkörerna har sina toppar och dalar, det har varit roligt att se barn växa upp i barnkörerna från lågstadiet till att nu vara med i pop- och rockkör med vuxna! Det har varit jätteviktigt att vi har kunnat hålla hela ”körkedjan” igång, från Sånglek, Barnkör, Sångfåglar, Tjejkör, Full frihet, Gospelkör och Kyrkokören!

Kulturlivet i Fagersta har också legat mig varmt om hjärtat, kyrkan är en viktig kulturbärare eftersom vi har både tradition och kyrkobyggnader som ger en ytterligare dimension åt musikupplevelsen, inte bara med klassisk musik utan också öppenhet för andra genrer. De ekonomiska förutsättningarna har hittills varit goda, vi får hoppas att församlingen kan bibehålla den bredd och kvalité som varit en ledstjärna för alla oss som jobbar här!

Jag önskar min efterträdare lycka till och kommer alltid att ha en plats i hjärtat för Västanfors-Västervåla församling!

Agneta Sonnebo Ögren

Fråga juristen

Hur skriver en dement under kontraktet?

Fråga: Vi är gifta och äger vår villa tillsammans. Min hustru är dement och bor på ett äldreboende. Jag bor i villan och vill sälja. Hon förstår inte vad försäljningen innebär. Hur ska hennes undertecknande kunna ske? Tveksamt om hon kan skriva sitt namn. Får någon annan skriva hennes namn eller bevitna hennes namn? Vi har inga barn.

K.G.

Svar: Du ska ansöka hos Tingsrätten att en god man förordnas för din dementa hustru. Du kan kontakta överförmyndaren för att få råd i ärendet. Den gode mannen ska i egenskap av god man underteckna avtalet för din dementa hustru. Sedan ska avtalet godkännas av överförmyndaren.

Martin Lindgren, jurist

Kyrkans Allmänna Juridiska Byrå
Martin Lindgren, jurist
tel 0223-434 75

Ida Jansson, jurist
tel 0223-434 76

Byggnader berättar

Kapellet bakom Västervåla kyrka

Bakom Västervåla kyrka står ett litet vitt hus.
Kanske har du någon gång undrat vad det är för byggnad.

Kyrkvaktmästare Lars Nonnen berättar att det lilla kapellet byggdes 1946 i samband med en utbyggnad av kyrkogården i Västervåla. Från början var det tänkt att kunna användas vid begravningsgudstjänster, men det visade sig snart att det var alldeles för litet. På den tiden gick så gott som alla bybor på begravningen när någon innevånare i byn hade dött, och då räckte inte det lilla kapellet med det blåmålade innertaket riktigt till.

Som bårhus fungerade byggnaden fram till 2006, så länge Västervåla var en egen församling. Begravningsbyrån transporterade kistan till kapellet där den förvarades fram till begravningsgudstjänsten. Även visningar ordnades i kapellet ibland, då de anhöriga hade möjlighet att se den döde.

Under kapellet fanns maskinhall och verkstad. Idag används byggnaden som maskinhall och förråd.

Gudstjänster april-juni

Lö 10/4 kl 16

Konsert i Västervåla kyrka med "Basfiol och flöjt"; Anna Risberg, flöjt, Ann-Marie Josefsson, violin, Lene Kristjansen, kontrabas.

Sö 11/4 kl 14

I giftastankar. En gudstjänst i kärlekens tecken i Västanfors kyrka. Eftersamling på Lindgården med tips och inspiration.

Lö 17/4 kl 18

Stad i ljus – sånger från jorden till himmelen. Musikgudstjänst av och med Py Bäckman. Kör. Rune Broberg, piano.

Sö 18/4 kl 10

Familjegudstjänst i Västanfors kyrka. "Vad är din längtan?" Utställning med barnens tankar. Eftersamling på Lindgården med chokladpudding.

Sö 25/4 kl 18

Rock och popmessa i Västanfors kyrka.

Sö 9/5 kl 10-14

Familjedag. Musikprojekt i Västervåla kyrka med Håkan Fernkvist; workshops, lunch och gudstjänst.

To 13/5 kl 08

Friluftsgudstjänst på Hotellberget i Ängelsberg. Kyrkokören. Kaffekorg.

Sö 23/5 kl 11

Gudstjänst på Oljeön (Oljeöns dag).

Sö 23/5 kl 18

Gudstjänst i Västanfors kyrka med allsångskören Full frihet.

Sö 6/6 kl 10

Familjegudstjänst i Västanfors kyrka. "Hej Hej Sommar!" Avslutning för alla församlingens barngrupper.

Gudstjänster i påsk

To 1/4 kl 19

Skärtorsdagsmässa i Västanfors ka.

Fr 2/4 kl 10

Långfredagsgudstjänst med kyrkoken i Västanfors kyrka.

Fr 2/4 kl 11

Jumalanpalvelus. Finsk påskgudstjänst i Västanfors kyrka.

Sö 4/4 kl 15

Påskdagsmässa i Brukskyrkan med kyrkokören.

Sö 4/4 kl 18

Påskdagsmässa i Västanfors kyrka.

Må 5/4 kl 10

Vandringsgudstjänst. Start vid Västanfors kyrka kl 10. Frågor? Kontakta Li Lundberg tel 434 12.

Må 5/4 kl 18

Katolsk gudstjänst i Brukskyrkan.

I Brukskyrkan firas gudstjänst kl 15

varannan söndag (udda veckor)

Mer information om gudstjänster finns i predikaturen i Fagerstaposten och på församlingens hemsida

www.svenskakyrkan.se/vastanfors

Omin käsin

finskspråkig handarbetsträff till förmån för Hela världen - Svenska kyrkans internationella arbete. Varje måndag kl 14 i Brukskyrkan. Tervetuloa!

Remissyttrande inlämnat

Församlingen har lämnat ett remissyttrande angående utredningen "Arbetsformer i förändring - församlingens uppgift och förutsättningar" som Per Eckerdahl lämnade till Kyrkostyrelsen i november.

Nu kan du söka medel ur stiftelser och fonder

Uppgifter om aktuella stiftelser och fonder samt ansökningsblanketter finns på församlingsexpeditionen på Lindgården tel 0223-434 00 samt på hemsidan.
Sista ansökningsdag 16 april.

Dagens lunch

serveras på Lindgården alla vardagar klockan 11.30-13.00. Pris 80 kronor inklusive hembakat bröd, sallad, dryck, kaffe och kaka. Välkommen!

mat&prat

Måndag 19 april kl 18-21 på Lindgården

Ett hållbart luftslott

Kvällens gäst: Kristoffer Jasinski, kommunekolog.

Kristoffer påstår att idag är "hållbart nyttjande" ett välkänt begrepp som på något sätt blir vagare ju närmare man försöker komma det. Varför är det så? Kristoffer spanar ut över hela världen men lovar också att vara mycket lokalt förankrad i sitt belysande av kvällens tema. Välkommen till en kväll som stimulerar både tankar och gom!

Kostnad: En god rätt, dryck och kaffe: 100 kr. Anmäl dig senast torsdag 15/4 till församlingsexpeditionen tel 0223-434 00 (kl 8-16), eller via mejl: li.lundberg@svenskakyrkan.se

Frågor? Ring Li Lundberg, präst, tel 434 12

www.svenskakyrkan.se/vastanfors

Svenska kyrkan
VÄSTANFORS VÄSTERVÅLA

MITT i LIVET

Ansvarig utgivare: Henrik Rydberg, tel 434 10. **Redaktör:** Cecilia Kjellin Eriksson, tel 434 06. **Repro:** TEXT & REPRO, Västerås. **Tryck:** PRIMATryck, Hallstahammar. **Omslagsfoto:** Cedilia Kjellin Eriksson. Redaktören svarar för osignerat material.

www.svenskakyrkan.se/vastanfors

Svenska kyrkan
VÄSTANFORS VÄSTERVÅLA

Mitt i livet har frågat några personer på stan om frivilligt arbete:

- 1 Är du frivilligt engagerad i någon förening eller på annat sätt?
- 2 Varför/Varför inte?

Ralf Weberg

1 Nej, inte i någon förening, men jag hjälper till med att sälja lotter och fika i samband med sonens innebandymatcher, så på det sättet jobbar jag ju ideellt.

2 Det finns inte så mycket tid över för något mer frivilligt arbete, eftersom jag har en stor familj och ett krävande jobb.

Anders Bergström

- 1 Nej.
- 2 Jag tror att om man ska ha ett ideellt arbete så måste kallelsen vara starkare än intresset att tjäna pengar. Dessutom kräver det mycket tid. Jag tycker att det är bättre att betala för ett jobb, eftersom det oftast ger bättre resultat.

Elise Skullerud

- 1 Nej.
- 2 Jag har inte tänkt på det.

Lars Forsman

- 1 Inte nu längre. Jag har varit aktiv i Postens idrottsförening. Jag var under många år engagerad både som ordförande och kassör.
- 2 Jag är inte kvar på Posten, och så har jag inte intresset längre. Det känns som att det räcker för min del.

Monica Lindberg

1 Jag arbetade fackligt för SKTF tidigare, men nu är jag pensionerad, så det har jag slutat med. Jag har nyligen blivit vald till revisorsuppseant för två mindre föreningar för handikappidrott.

2 En granne ringde och frågade, det är visst svårt att få tag i folk. Jag tänkte att det är inte så betungande, så det kan jag väl ställa upp på.

Lars-Ove Lindberg

- 1 Nej, inte idag, men jag har hållit på med fackligt arbete för i Transportarbetarförbundet i många år.
- 2 Jag är inte intresserad längre. Jag vill ha tid för annat.

Ann-Marie och Stig Rundquist

- 1 Ja, inom pensionärsföreningen SPF. Ann-Marie: Jag är frivilligt engagerad i församlingen i Norberg bland annat med samtalsgrupper för anhörigstöd. Stig: Vi bodde i Norrköping tidigare, och där var jag med i en frivilligrupp som byggde en klockstapel som vi sedan ansvarade för att ringa i manuellt.
- 2 Vi hjälper till lite här och var. Man kan inte låta bli. Man kanske är född sån.